

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

คดีนี้โจทก์ทั้งสองเป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมทางหลวง จำเลยที่ ๑ และบริษัทเอกชน จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้างซ่อมแซมถนนตามโครงการก่อสร้างทางหลวงของกรมทางหลวง เมื่อเหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากการที่โจทก์ทั้งสองกล่าวอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยที่ ๒ ผู้รับจ้าง กระทำโดยประมาทปราศจากความระมัดระวังปรับปรุงถนนทางหลวง โดยไม่จัดให้มีเครื่องหมายหรือสัญญาณเตือนใดๆ ให้ผู้ใช้ถนนทราบว่าทางด้านหน้า ชำรุดหรือระดับพื้นถนนไม่เท่ากัน เป็นเหตุให้รถยนต์ที่โจทก์ที่ ๑ ขับมาตกถนนและพลิกคว่ำ โจทก์ที่ ๑ ได้รับความเจ็บ และรถยนต์คันดังกล่าวซึ่งมีโจทก์ที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ได้รับความเสียหาย ประเด็นแห่งคดี จึงเป็นกรณีที่เอกชนฟ้องเรียกค่าเสียหายในมูลละเมิดจากเอกชนด้วยกัน ที่โจทก์ทั้งสองยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง เพียงเพราะในฐานะผู้ว่าจ้างตามสัญญาจ้างเท่านั้น เหตุละเมิดตามคำฟ้องของโจทก์ทั้งสองมิได้เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยที่ ๑ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น และไม่ได้เกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม